

Posudek na bakalářskou esej

Olga Soukupová, Žižkovská identita očima dvou generací, Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy, Praha 2006, 59 stran textu + přílohy

---

V předložené bakalářské práci se Olga Soukupová pokusila zachytit na příkladu pražské čtvrti Žižkov vztah k žitému prostoru a odlišnosti tohoto vztahu u dvou různých generací, které zde žijí, a to generace prarodičů a generace vnuků. Práci celkem logicky strukturovala do celkově devíti kapitol, i když v podstatnější části textu se soustředila spíše na popisné pasáže.

V rámci úvodní části bakalářské eseje autorka popsala použitou metodu – kvalitativní terénní výzkum a zvolené výzkumné techniky – zúčastněné pozorování a položené rozhovory. V rozhovorech koncipovala otázky do tří základních problémových okruhů, za prvé se zaměřila na vztah respondenta k žitému prostoru, za druhé na účast respondenta na veřejných aktivitách a celkové trávení volného času a za třetí na celkovou spokojenost či nespokojenost se životem na Žižkově. Součástí úvodu bylo i vymezení výzkumného souboru respondentů. Do úvodu Olga Soukupová zahrнула i formulaci základní hypotézy. Kapitulu druhou pak věnovala nástinu dějin Žižkova. V následujících šesti kapitolách („Víkend a volný čas obyvatelů Žižkova“, „Žižkovské slavnosti“, „Žižkovský masopust“, „Vinobraní na Žižkově a Vinohradech“, „Identita“, „Žít či nežít na Žižkově“) pak různým způsobem a v různých rovinách propojovala teoretická stanoviska, historické události i současnou realitu s výpověďmi respondentů. V závěrečné části autorka zformulovala tři základní zjištění. Za prvé „jak skupina „pamětníků“, tak „mladá generace“ si k této lokalitě vytvořila specifický vztah, za druhé „vztah „pamětníků“ k žitému prostoru je silnější, než v případě „mladá generace“ a za třetí „mladá generace“ si více než „pamětníci“ uvědomuje negativní aspekty života v této čtvrti“. Následuje část věnovaná pramenům a literatuře a obsáhlá příloha, ve které za nejcennější je třeba považovat přepisy uskutečněných rozhovorů.

Velmi zajímavý výzkumný terén – specifickou pražskou čtvrt' Žižkov se však v zásadě Olze Soukupové nepodařilo příliš dobře „zvládnout“. Rychlost, s jakou pracovala, se na výsledku jednoznačně projevila. V první řadě se časový faktor odrazil ve velmi malém počtu respondentů, které se autorce podařilo oslovit, ve druhé řadě soubor otázek, s nimž pracovala, odpovídá spíše první verzi předvýzkumu (zdvojené otázky apod.), který nebyl realizován. Takovým postupem shromážděný materiál je v zásadě nedostatečný, na druhou stranu i s takto omezenými daty dokázala autorka svým způsobem pracovat.

Formální stránka bakalářské eseje Olgy Soukupové se na první pohled jeví jako velmi dobrá, ale i zde se faktor času projevila. V jinak velmi dobře vedených poznámkách někdy chybí velká písmena na začátku věty (str. 14, 16, 18, 32, 44), jindy nejsou uvedeny na konci poznámky tečky (str. 22, 27) apod.

Bakalářskou esej jako celek jsem autorce doporučovala dopracovat. I tuto předloženou práci považuji za slabou, na hranici obhajitelnosti a podle výsledků ústní obhajoby doporučuji hodnocení do 20 kreditních bodů.

24.2.2006

PhDr. Miloslava Turková, CSc.

